

רשומות

ספר החוקים

7 באוגוסט 2007

2108

כ"ג באב התשס"ז

עמוד

434	..... חוק שירות המדינה (משמעת) (תיקון מס' 11), התשס"ז-2007
	תיקון עקיף:
	חוק הרשויות המקומיות (משמעת), התשל"ח-1978 – מס' 5
436	..... חוק עבודת נשים (תיקון מס' 39), התשס"ז-2007
	תיקון עקיף:
	חוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה-1995 – מס' 99
445	..... חוק עבודת נשים (תיקון מס' 40), התשס"ז-2007
446	..... חוק הגבלת העישון במקומות ציבוריים (תיקון מס' 2), התשס"ז-2007

חוק שירות המדינה (משמעת) (תיקון מס' 11), התשס"ז-2007*

1. תיקון סעיף 47 בחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 47 –

(1) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

“(א1) (1) עובד אשר במסגרת עבודתו אחראי על קטין או חסר ישע, והוגש נגדו כתב אישום בחשד לביצוע עבירת מין או אלימות חמורה בקטין או בחסר ישע אשר עליו הוא אחראי או היה אחראי במסגרת עבודתו, ישעה אותו נציב השירות ממשרתו בשירות המדינה, אלא אם כן שוכנע כי קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים שלא להשעותו ובכללם האפשרות להעבירו לעבודה אחרת כאמור בסעיף קטן (ד), וכי לא ייגרם נזק לקטין או לחסר ישע שעליו הוא אחראי במסגרת עבודתו, לרבות במסגרת עבודה אחרת שאליה הועבר, בשל אי-השעייתו.

(2) החלטת נציב השירות שלא להשעות עובד, או להפסיק את השעייתו, תינתן בכתב תוך פירוט האמור בפסקה (1); החלטה על השעיית עובד, אי-השעייתו או הפסקת השעייתו לפי סעיף קטן זה טעונה התייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו.

(3) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהסמכות להשעות עובד לפי סעיף קטן (א) ולפי סעיף 48.

(4) הוראות סעיף זה יחולו גם על השעיה לפי סעיף קטן זה, לרבות ההוראות לעניין מתן הזדמנות לעובד להביא את טענותיו ולעניין הסמכות להעביר זמנית עובד לעבודה אחרת.

(5) בסעיף קטן זה –

“אחראי על קטין או חסר ישע” ו”חסר ישע” – בהגדרתם בסעיף 368א לחוק העונשין, התשל”ז-1977² (בסעיף זה – חוק העונשין);

“עבירת מין או אלימות חמורה” – עבירה לפי סעיפים 298, 300, 305, 329, 333, 335, 345, 346, 347, 347א, 348, 351, 368ב, 368ג ו-377א לחוק העונשין;”

(2) אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

“(ה1) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ה), נציב השירות, בהתייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, ישקול בתום שישה חודשים מיום מתן החלטה על השעיית עובד המדינה לפי סעיף זה, את האפשרות להפסיק את ההשעיה באותו מועד; החליט נציב השירות שלא להפסיק את ההשעיה במועד כאמור, ישקול מחדש, בהתייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, אחת לתשעה חודשים החל במועד ההחלטה לפי סעיף קטן זה, את האפשרות להפסיק את ההשעיה.”

2. אחרי סעיף 55 לחוק העיקרי יבוא:

* התקבל בכנסת ביום י' באב התשס"ז (25 ביולי 2007); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק – הכנסת 152, מיום י"ג בסיון התשס"ז (30 במאי 2007), עמ' 182.

¹ ס"ח התשכ"ג, עמ' 50; התשס"ה, עמ' 719.

² ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

א.55 נציב השירות ידווח לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, אחת לשנה, על הליכי השעיה, ובין היתר על העניינים המפורטים להלן, ובלבד שדין וחשבון לפי סעיף זה לא יכלול שמות ופרטים מזהים:

(1) מספרי העובדים המושעים והעובדים שהועברו זמנית לעבודה אחרת עד למועד הדיווח, ומספרי העובדים שהושעו והעובדים שהועברו זמנית לעבודה אחרת בשנה שקדמה למועד הדיווח;

(2) העבירות הפליליות והעבירות המשמעתיות שהיו עילה להשעיה;

(3) לענין הליכי השעיה בעקבות הקירה פלילית, השלב בהליך הפלילי שבו הוחלט על ההשעיה;

(4) שיעור העובדים מבין העובדים המושעים אשר תקופת השעייתם עולה על שישה חודשים, על שנה, על שנתיים, על שלוש שנים וכן הלאה;

(5) סוגי המשרות והדרגות של העובדים שהושעו ושל העובדים שהועברו זמנית לעבודה אחרת עד למועד הדיווח;

(6) מספרי העובדים שהושעו לפי הוראות סעיף 47(א) והעובדים שהתקיימו בהם התנאים האמורים באותו סעיף ונציב השירות החליט שלא להשעותם.

3. בחוק הרשויות המקומיות (משמעת), התשל”ח-1978, בסעיף 20 –

(1) בפסקה (1) –

(א) ברישה, במקום ”47” יבוא ”47(א), (א), (ב), (ה) ו-(ה1)”;

(ב) אחרי פסקת משנה (ב) יבוא:

”(ג) (1) הוגש כתב אישום נגד עובד רשות מקומית, אשר במסגרת עבודתו אחראי על קטין או חסר ישע, בחשד לביצוע עבירת מין או אלימות חמורה בקטין או בחסר ישע אשר עליו הוא אחראי או היה אחראי במסגרת עבודתו, יודיע ראש הרשות המקומית על כך לבית הדין למשמעת מיד לאחר שנודע לו הדבר.

(2) בית הדין למשמעת יקיים דיון במעמד הצדדים בענין השעיית העובד, בהקדם האפשרי לאחר שקיבל את הודעת ראש הרשות המקומית כאמור בפסקת משנה (1) או לבקשת היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו.

³ ס”ח התשל”ח, עמ’ 153; התשס”ה, עמ’ 74.

(3) מצא בית הדין למשמעת שהוגש כתב אישום כאמור בפסקת משנה (1), יורה על השעיית העובד לתקופה כאמור בפסקת משנה (ב) סיפה, אלא אם כן שוכנע כי קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים שלא להשעותו ובכללם האפשרות להעבירו לעבודה אחרת כאמור בסעיף 47(ד) לחוק המשמעת, וכי לא ייגרם נזק לקטין או לחסר ישע שעליו הוא אחראי במסגרת עבודתו, לרבות במסגרת עבודה אחרת שאליה הועבר, בשל אי-השעייתו, והכל לאחר שנתן לעובד הזדמנות להביא לפניו את טענותיו.

(4) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מהסמכות להשעות עובד לפי פסקת משנה (1)(א), או לפי סעיף 48 לחוק המשמעת.

(5) בפסקת משנה זו, "אחראי על קטין או חסר ישע", "חסר ישע" ו"עבירת מין או אלימות חמורה" – כהגדרתם בסעיף 47(א1)(5) לחוק המשמעת;

(2) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) עובד שהושעה לפי הוראות פסקה (1), רשאי לפנות לבית הדין למשמעת בתום שישה חודשים מיום מתן ההחלטה על השעייתו בבקשה להפסיק את ההשעיה; החליט בית הדין לדחות את הבקשה רשאי העובד לפנות כאמור אחת לתשעה חודשים החל ממועד דחיית הבקשה, אף אם לא התגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות."

4. תחילה והוראת מעבר (א) תחילתו של חוק זה 90 ימים מיום פרסומו.

(ב) הוראות סעיפים 47 ו-55א לחוק העיקרי וסעיף 20 לחוק הרשויות המקומיות (משמעת), התשל"ח-1978, כנוסחם בחוק זה, יהולו על עובד שהוגש נגדו כתב אישום ביום תחילתו של חוק זה ואילך.

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

חוק עבודת נשים (תיקון מס' 39), התשס"ז-2007*

1. תיקון סעיף 6 בחוק עבודת נשים, התשי"ד-1954¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 6 –

(1) בסעיף קטן (ג), הסיפה החל במילים "הוראות סעיף קטן זה" – תימחק;

(2) בסעיף קטן (ד1), פסקה (א1) – תימחק;

(3) אחרי סעיף קטן (ד1) יבוא:

"(2ד) הזכאות להארכת חופשת הלידה לפי סעיפים קטנים (ב) עד (ד1) היא מצטברת, ובלבד שכל ההארכות לפי סעיפים קטנים (ב1)(1) ו-(ד1)(1) לא יעלו יחד על ארבעה שבועות."

* התקבל בכנסת ביום י"ב באב התשס"ז (25 ביולי 2007); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק – הממשלה 226, מיום י"א בכסלו התשס"ז (12 בדצמבר 2005), עמ' 200.
¹ ס"ח התשי"ד, עמ' 154; התשס"ז, עמ' 360.

(4) בסעיף קטן (ה), אחרי "איננו בחיים" יבוא "או שהעובדת הסכימה שילדה יאומץ לפי חוק אימוץ ילדים, התשמ"א-1981², או שהיא אם נושאת כמשמעותה בחוק הסכמים לנשיאת עוברים (אישור הסכם ומעמד היילוד), התשנ"ו-1996³ (להלן – אם נושאת)", ובסופו יבוא "ואולם לגבי עובדת שהסכימה שילדה יאומץ או לגבי עובדת שהיא אם נושאת, לא יהיה תוקף לזכאותה לפי סעיף קטן זה אלא אם כן הודיעה על הסכמתה לקצר את חופשת הלידה בדרך, במועד ולמי שקבע שר התעשיה המסחר והתעסוקה, בהתייעצות עם שר הרווחה והשירותים החברתיים";

(5) לפני סעיף קטן (ה) יבוא:

"(1) עובד שבת זוגו ילדה, ומתקיימים לגביו כל התנאים המפורטים להלן, ייתן לו מעבידו חופשת לידה בהתאם להוראות פסקה (2):

(א) הילד נמצא עמו ובהחזקתו;

(ב) הילד נמצא בטיפולו הבלעדי של העובד מהמת נכות או מחלה של בת הזוג ורופא אישר בכתב כי בשל הנכות או המחלה כאמור בת הזוג אינה מסוגלת לטפל בילד.

(2) על זכאותו של עובד לחופשת לידה לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיפים קטנים (ב), (ג), (ד) ו-(ד1), ואולם חופשת הלידה של העובד תחל ביום שבו החלו להתקיים לגביו התנאים האמורים בפסקה (1), ותקופתה תהיה למשך יתרת תקופת חופשת הלידה של בת הזוג שלא נוצלה על ידה עד ליום האמור, וכל עוד מתקיימים לגבי העובד התנאים האמורים, ולעניין עובד שבת זוגו אינה זכאית לחופשת לידה לפי סעיף זה – למשך יתרת התקופה שבה היתה בת זוגו בחופשת לידה אילו היתה זכאית לה לפי סעיף זה.

(3) יצא עובד לחופשת לידה לפי סעיף קטן זה, אין בכך כדי לדחות, להאריך או לקצר את חופשת הלידה של בת זוגו.

(4) שר התעשיה המסחר והתעסוקה, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי לקבוע כללים לביצוע הוראות פסקה (1), ובין השאר, כללים בדבר חובת מסירת הודעה למעביד על ידי העובד.;

(6) בסעיף קטן (ט), במקום "מעבידה" יבוא "המעביד".

2. בסעיף 6 לחוק העיקרי, במקום "7(ג) ו-7א" יבוא "7(ג) ו-7א, 7א ו-7(ג)" ובמקום "עובדת שקיבלה למשמורתה" יבוא "עובד או עובדת שקיבלו למשמורתם".

3. בסעיף 7 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (ג) –

(א) בפסקה (1), אחרי "מצבה" יבוא "הרפואי" ובמקום "ובמידה שאישר" יבוא "ובמידה שאישר; דין היעדרות לפי פסקה זו כדין היעדרות מפאת מחלה, אלא אם כן העובדת זכאית לגמלה לשמירת היריון לפי סעיף 59 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995⁴, בעבור תקופה זו או שהיא זכאית לתשלום בשל ההיעדרות מכוח דין אחר, הסכם קיבוצי או חוזה עבודה";

(ב) אחרי פסקה (1) יבוא:

² ס"ח התשמ"א, עמ' 293.

³ ס"ח התשנ"ו, עמ' 176.

⁴ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210.

"(א1) בחודשי ההיריון, אם אישר רופא בכתב, על גבי טופס שנקבע בתקנות, כי סוג העבודה, מקום ביצוע העבודה או אופן ביצוע העבודה מסכנים את העובדת בשל היותה בהיריון, או את עובריה; דין היעדרות לפי פסקה זו כדין חופשה ללא תשלום, ואולם היעדרות לפי פסקה זו לא תפגע בזכויות התלויות בוותק של העובדת אצל מעבידה; הוראות פסקה זו לא יחולו אם מעבידה של העובדת מצא לה עבודה חלופית מתאימה;

(ב1) בחודשי ההיריון, אם אישר רופא בכתב, על גבי טופס שנקבע בתקנות, כי בשל סוג העבודה, מקום ביצוע העבודה או אופן ביצוע העבודה, נבצר מהעובדת לבצע את עבודתה בשל היותה בהיריון; דין היעדרות לפי פסקה זו כדין חופשה ללא תשלום, ואולם היעדרות לפי פסקה זו לא תפגע בזכויות התלויות בוותק של העובדת אצל מעבידה; הוראות פסקה זו לא יחולו אם מעבידה של העובדת מצא לה עבודה חלופית מתאימה;

(ג1) מתום חופשת הלידה, ועד תום שישה חודשים מיום הלידה, בתקופה שבה היא מניקה, בהתקיים כל אלה:

(1) העובדת הודיעה למעבידה שהיא מניקה;

(2) העברתה נאסרה בתקופה שבה היא מניקה בשל ההנקה, לפי הוראות סעיף 1;

(3) מעבידה של העובדת לא מצא לה עבודה חלופית מתאימה;

(4) העובדת אינה רשאית להיעדר מעבודתה לפי סעיף קטן (ד);

היעדרה של עובדת מעבודתה לפי פסקה זו דינו כדין חופשה ללא תשלום, וזמן היעדרה לא יבוא במניין לגבי זכויות התלויות בוותק;

(ג) בפסקה (4), במקום "טיפול הפריה חוץ-גופית" יבוא "טיפול פוריות לרבות טיפולי הפריה חוץ-גופית";

(2) אחרי סעיף (ג) יבוא:

"(2ג) (1) עובד רשאי להיעדר מעבודתו בהתקיים האמור בפסקה מפסקאות משנה (א) או (ב), ולתקופה כמפורט בהן:

(א) בת זוגו של העובד החליטה לפצל את חופשת הלידה לפי הוראות סעיף 6(ב1)(2) – למשך התקופה שבה היא מאושפזת ושבה פוצלה חופשת הלידה כאמור אך לא יותר מארבעה שבועות;

(ב) לעובר נולד ילד והילד נמצא עמו ובהחזקתו הבלעדית (בפסקת משנה זו – החזקה בלעדית) – מהיום שבו הילד נמצא בהחזקתו הבלעדית וכל עוד הוא נמצא בהחזקה כאמור, למשך יתרת תקופת חופשת הלידה של היולדת שלא נוצלה על ידה עד ליום האמור, ולעניין יולדת שאינה זכאית לחופשת לידה לפי סעיף 6 – למשך יתרת תקופת חופשת הלידה שלה היתה זכאית אילו הלז לגביה הוראות הסעיף האמור.

(2) לא יהיה תוקף לזכאות לפי סעיף קטן זה אלא אם כן הודיע העובד על מימושה למעבידו בדרך ובמועד שקבע שר התעשייה המסחר והתעסוקה.

(3) היעדרות של עובד מעבודתו לפי פסקה (1) דינה כדין חופשה ללא תשלום, ואולם היעדרות כאמור לא תפגע בזכויות התלויות בוותק של העובד אצל מעבידו.

(4) עובד שנעדר מעבודתו לפי פסקה (1) והתייצב לעבודה לפני תום תקופת חופשתו, או הביע את רצונו לחזור לעבודה כאמור, לא יוכל המעביד לדחות את החזרתו לעבודה יותר משבועיים מיום שהתייצב או הביע את רצונו לחזור;

(3) בסעיף קטן (ד), בפסקה (1), במקום "מראשית השבוע השביעי שאחרי הלידה" יבוא "מתום חופשת הלידה" ואחרי "משנים עשר חודשים" יבוא "מיום הלידה";

(4) בסעיף קטן (ד), ברישאה, אחרי "סעיף 6א" יבוא "או 6ב".

תיקון סעיף 7

4. בסעיף 7 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "עובדת הזכאית" יבוא "עובד או עובדת הזכאים", במקום "או הזכאית" יבוא "או עובדת הזכאית", במקום "והיא ומעבידה" יבוא "והם ומעבידם", במקום "שהעובדת שילמה" יבוא "שהעובדת או העובד שילמו", במקום "החלים עליה" יבוא "החלים עליהם" ובמקום "הוסיפה העובדת" יבוא "הוסיפו העובדת או העובד";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "שהעובדת עבדה" יבוא "שהעובדת או העובד עבדו" ואחרי "תחילת ההיריון" יבוא "של העובדת או של בת זוגו של העובד, לפי העניין";

(3) בסעיף קטן (ג), בסופו יבוא "או לעובד".

תיקון סעיף 8

5. בסעיף 8 לחוק העיקרי, אחרי "עובדת" יבוא "או עובד" ובמקום "שהיא" יבוא "שהם".

תיקון סעיף 9

6. בסעיף 9 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), הסיפה החל במילים "לעניין סעיף קטן זה" – תימחק;

(2) בסעיף קטן (ג) –

(א) במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) לא יפטר מעביד עובדת או עובד בחופשת לידה או בימי היעדרם מעבודה לפי סעיף 7(ג) או (2ג), ולא ייתן הודעת פיטורים למועד החל בתקופת האמורות";

(ב) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(א1) לא יפטר מעביד עובדת או עובד בתקופה של 60 ימים לאחר תום חופשת הלידה או לאחר תום ימי ההיעדרות, כאמור בפסקה (1), לפי העניין, ולא ייתן הודעת פיטורים למועד החל בתקופה האמורה, אלא בהיתר מאת שר התעשייה המסחר והתעסוקה; השר לא יתיר פיטורים לפי פסקה זו אלא אם כן שוכנע כי מתקיימים כל אלה:

(א) הפיטורים אינם בקשר ללידה, לחופשת הלידה או להיעדרות כאמור;

(ב) עסקו של המעביד חדל לפעול או שהמעביד הוכרז כפושט רגל לפי פקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ם-1980⁵, ואם הוא תאגיד – ניתן צו פירוק לפי פקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983⁶; לעניין זה, "חדל לפעול" – כהגדרתו בסעיף 69ב";

(ג) בפסקה (2), במקום "סעיף 7(ד)(1)" יבוא "סעיף 7(ג)(1)", (ד) או (1) ו"במקום הסיפה החל במילים "אלא בהיתר" יבוא "אלא בהיתר מאת שר התעשייה המסחר והתעסוקה, ולא יתיר השר פיטורים לפי פסקה זו אם הם לדעתו בקשר ללידה או להיעדרות כאמור";

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 34, עמ' 639.

⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 37, עמ' 764.

- (ד) אחרי פסקה (2) יבוא:
- "(3) במניין ימי הודעה מוקדמת לפיטורים לא יבואו התקופות האמורות בפסקאות (1) ו-(א1).";
- (3) אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:
- "(1) לא יפטר מעביד עובדת בימי היעדרה מעבודה לפי סעיף 7(א) ולא ייתן הודעת פיטורים למועד החל בתקופה האמורה; במניין ימי הודעה מוקדמת לפיטורים לא תבוא התקופה האמורה בסעיף קטן זה.
- (2) בסעיף זה, "פיטורים" – לרבות אי-חידוש חוזה עבודה לתקופה קצובה שהוא אחד מאלה:
- (1) חוזה עבודה לתקופה קצובה של שנים עשר חודשים או יותר;
- (2) חוזה עבודה לתקופה קצובה הפחותה משנים עשר חודשים, שהאריך או שהידיש העסקה קודמת שהיתה סמוך לפני תחילת תוקפו של החוזה."
7. החלפת סעיף 9א במקום סעיף 9א לחוק העיקרי יבוא:
- "איסור פגיעה בהיקף משרה או בהכנסה
- (א) לא יפגע מעביד בהיקף המשרה או בהכנסה של עובדת או עובד שחלה הגבלה על פיטוריהם לפי סעיף 9, בתקופה שבה חלה ההגבלה כאמור, אלא בהיתר מאת שר התעשייה המסחר והתעסוקה, ולא יתיר השר פגיעה כאמור אם היא לדעתו בקשר לעילה שבשלה חלה אותה הגבלה.
- (ב) בסעיף זה –
- "פגיעה", בהיקף המשרה – למעט שינוי זמני בהיקף המשרה לפי בקשה שיוזמו העובדת או העובד בשל מצבם הרפואי לפי אישור בכתב מאת רופא;
- "פגיעה", בהכנסה, למעט –
- (1) פגיעה בהכנסה החלה במקום העבודה מכוח דין או הסכם קיבוצי;
- (2) פגיעה ברכיב השכר המשולם לעובדת או לעובד בהתאם לתפוקת עבודתם ובלבד שהפגיעה בתפוקתם של העובדת או העובד לא נגרמה מסיבות התלויות במעביד."
8. בסעיף 9ב לחוק העיקרי –
- (1) ברישה, אחרי "סעיף 9א" יבוא "לגבי עובדת בהיריון";
- (2) בפסקה (1), בכל מקום, אחרי "הפגיעה בהיקף המשרה" יבוא "או בהכנסה".
9. תיקון סעיף 10 בסעיף 10(ב) לחוק העיקרי, בכל מקום, אחרי "בשעות נוספות" יבוא "או במנוחה השבועית".
10. החלפת סעיף 13 במקום סעיף 13 לחוק העיקרי יבוא:
- "סמכויות פיקוח 13. (א) שר התעשייה המסחר והתעסוקה ימנה מפקחים, מבין עובדי משרדו, לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה.

(ב) לא יתמנה מפקח כאמור בסעיף קטן (א) אלא אם כן קיבל הכשרה מתאימה כפי שהורה שר התעשייה המסחר והתעסוקה, בהתייעצות עם השר לביטחון הפנים.

(ג) לשם מילוי תפקידיו רשאי מפקח שמונה לפי הוראות סעיף קטן (א) (להלן – מפקח) –

(1) לדרוש ממעביד או ממעסיק בפועל, מעובד שלהם או מאדם שפעל מטעמו או בעבורו, מידע ומסמכים בכל עניין הנוגע לחוק זה;

(2) להיכנס, בכל עת סבירה, למקום שיש לו יסוד להניח כי מועסקים בו בני אדם, או כי בו מתנהל עסקו של המעביד או של המעסיק בפועל, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים אלא לפי צו של שופט.

(ד) התעורר חשד לביצוע עבירה לפי הוראות חוק זה, רשאי מפקח לחקור אדם שלדעתו קשור לביצוע עבירה כאמור, או עשוי להיות לו מידע לגביה, וכן לתפוס כל הפיץ, לרבות מסמך, הקשור לביצוע עבירה כאמור; על חקירה לפי סעיף קטן זה יהולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)⁷, ועל דבר שנתפס לפי סעיף קטן זה יהולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969⁸.

(ה) בסעיף זה, "מעסיק בפועל" – כהגדרתו בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996⁹.

11. אחרי סעיף 13 לחוק העיקרי יבוא: הוספת סעיף 13 ד

"ערער 13. הרואה עצמו נפגע מהחלטת שר התעשייה המסחר והתעסוקה לעניין מתן היתר לפי הוראות חוק זה, רשאי לערער עליה לפני בית דין אזורי לעבודה, בתוך 45 ימים מהיום שבו הגיעה ההחלטה לידיעתו."

12. במקום סעיף 14 לחוק העיקרי יבוא: החלפת סעיף 14

"עונשין 14. (א) מי שעשה אחר מאלה, דינו – מאסר שישה חודשים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977¹⁰ (בחוק זה – חוק העונשין):

(1) העביד עובדת בעבודה, בתהליך ייצור או במקום עבודה, שנאסרו או שהוגבלו לפי סעיף 1;

(2) העביד עובדת בעבודת לילה בלא לספק לה את התנאים הנדרשים לפי סעיף 2(א);

(3) סירב לקבל אישה לעבודה בשל כך שהודיעה עם קבלתה לעבודה כי אינה מסכימה, מטעמים משפחתיים, לעבוד בלילה, בניגוד להוראות סעיף 2(ג);

⁷ חוקי א"י, פרק ל"ד, כרך א', עמ' (ע) 439, (א) 467.

⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

⁹ ס"ח התשנ"ו, עמ' 201.

¹⁰ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

(4) העביד עובדת או עובד בחופשת הלידה, בניגוד להוראות סעיף 6;

(5) העביד עובדת או עובד בידעו שהם בחופשת לידה, בניגוד להוראות סעיף 8;

(6) פיטר, בלא היתר, עובדת שהיא בהיריון וטרם יצאה לחופשת לידה, בניגוד להוראות סעיף 9(א);

(7) פיטר עובדת או עובד בחופשת לידה או בימי היעדרם מעבודה לפי סעיף 7(ג)(2) או (2ג), בניגוד להוראות סעיף 9(ג)(1);

(8) פיטר, בלא היתר, עובדת או עובד בתקופה של 60 ימים לאחר תום חופשת הלידה או לאחר תום ימי ההיעדרות לפי סעיף 7(ג)(2) או (2ג), בניגוד להוראות סעיף 9(ג)(1א);

(9) פיטר, בלא היתר, עובדת או עובד בימי היעדרם מעבודה לפי סעיף 7(ג)(ג1), (ד)(1) או (ד1) או במשך תקופה של 60 ימים שלאחר תום ימי ההיעדרות כאמור, בניגוד להוראות סעיף 9(ג)(2);

(10) פיטר, בלא היתר, עובדת ששהתה במקלט לנשים מוכות, בימי היעדרה מעבודתה לפי סעיף 7(ג)(5), או במשך תקופה של 90 ימים לאחר תום ימי ההיעדרות כאמור, בניגוד להוראות סעיף 9(ד);

(11) פיטר, בלא היתר, עובדת או עובד שעברו טיפולי פוריות או טיפולי הפריה חוץ-גופית, לפי העניין, לקראת ילדם הראשון או השני, בימי היעדרם מעבודה לפי סעיף 7(ג)(4) או (1ג), או במשך תקופה של 150 ימים שלאחר תום ימי ההיעדרות כאמור, בניגוד להוראות סעיף 9(ה);

(12) פיטר עובדת בימי היעדרה מעבודה לפי סעיף 7(א), בניגוד להוראות סעיף 9(ו);

(13) פגע, בלא היתר, בהיקף המשרה או בהכנסה של עובדת או עובד שחלה הגבלה על פיטוריהם לפי סעיף 9, בתקופה שבה חלה אותה הגבלה, בניגוד להוראות סעיף 9א;

(14) העביד עובדת שהיא בחודש החמישי להיריונה ואילך, בשעות נוספות, במנוחה השבועית, או בעבודת לילה, בניגוד להוראות סעיף 10.

(ב) המפריע למפקח במילוי תפקידיו לפי חוק זה, דינו – מאסר שישה חודשים.

(ג) עבירות לפי סעיף קטן (א)(1) ו-(2) הן מסוג העבירות של אחריות קפידה.

החלפת סעיף 15 .13 במקום סעיף 15 לחוק העיקרי יבוא:

15. "אחריות נושא משרה" (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי חוק זה בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – הקנס האמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין; בסעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, ופקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.
- (ב) נעברה עבירה לפי חוק זה בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח שעשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

הוספת סעיף 22א

14. אחרי סעיף 22 יבוא:

- 22א. "פרסום מידע על זכויות לפי חוק זה" (א) שר התעשייה המסחר והתעסוקה יפרסם מידע על זכויות לפי חוק זה בדרכים אלה, כולן או חלקן:
- (1) פרסום באמצעי התקשורת;
  - (2) הפצת עלוני מידע;
  - (3) הפעלת מוקד מידע שבו יינתן מענה טלפוני לפניות הציבור בנושא זכויות לפי חוק זה;
  - (4) פרסום מידע באתר האינטרנט של משרד התעשייה המסחר והתעסוקה.
- (ב) שר התעשייה המסחר והתעסוקה ידווח לוועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, ב-1 בינואר של כל שנה, על ביצוע הוראות סעיף זה בשנה שקדמה לה.

תיקון חוק הביטוח הלאומי – מס' 99

15. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995" (להלן – חוק הביטוח הלאומי) –
- (1) בסעיף 49 –

- (א) בסעיף קטן (ב)(2), בסיפה, במקום "לעניין סעיף זה" יבוא "לעניין סעיף קטן זה";
- (ב) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

49ט (1) עובד הזכאי לחופשת לידה לפי סעיף 6(ו) לחוק עבודת נשים, וכן עובד עצמאי שמתקיימים בו התנאים האמורים באותו סעיף, זכאי לדמי לידה בעד פרק הזמן שלרגל חופשת הלידה ולצורך הטיפול בילדו הוא אינו עובד או אינו עוסק במשלה ידו, ובתנאי שמתקיימים כל אלה:

- (א) הוא עובד או עובד עצמאי כאמור בסעיף 40(ב)(1), בשינויים המחוייבים;
- (ב) שולמו בערו דמי ביטוח משכרו כעובד או ששילם דמי ביטוח מהכנסתו כעובד עצמאי בעד 10 חודשים מתוך 14 החודשים שקדמו ליום הקובע או בעד 15 חודשים מתוך 22 החודשים שקדמו ליום הקובע; לעניין סעיף קטן זה, "היום הקובע" – יום הלידה או היום שבו הפסיק לעבוד, לפי המאוחר;

¹¹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשס"ז, עמ' 431.

- (ג) בת זוגו זכאית לדמי לידה לפי פרק זה, בעד אותו פרק זמן, ולא שולמו לה דמי לידה בעד פרק הזמן המלא כאמור בסעיף 50(א).
- (2) על אף הוראות פסקה (1), לא ישולמו דמי לידה לזכאי כאמור באותה פסקה בעד תקופת אלה:
- (א) תקופה שבעדה שולמו לבת זוגו דמי לידה;
- (ב) תקופה הפחותה מ־21 ימים רצופים.
- (3) דמי לידה ליום לפי סעיף קטן זה הם שכר העבודה הרגיל של הזכאי לדמי הלידה, ויחולו לעניין זה הוראות סעיפים 53, 54, 55 ו־56, בשינויים המחוייבים.
- (4) דמי הלידה לפי סעיף קטן זה ישולמו לבת זוגו של הזכאי לדמי הלידה.
- (5) רופא שהסמיך לכך המוסד (בפסקה זו – רופא מוסמך) רשאי לדרוש, בכל עת, הבהרות ופרטים נוספים, לרבות רישומים רפואיים, בכל עניין הקשור באישור הרפואי שניתן לפי סעיף 6(1)(ב) לחוק עבודת נשים, ולחוות דעתו בדבר מסוגלות בת הזוג לטפל בילדה;פקיד התביעות רשאי, בהחלטתו בתביעה לדמי לידה לפי סעיף קטן זה, להביא בחשבון את חוות דעתו של הרופא המוסמך;
- (2) בסעיף 58, במקום ההגדרה "שמירת היריון" יבוא:
- "שמירת היריון" – היעדרות מעבודה בתקופת ההיריון המתחייבת בשל אחד מאלה:
- (1) מצב רפואי הנובע מההיריון והמסכן את האישה או את עובריה, הכל בהתאם לאישור רפואי בכתב;
- (2) סוג העבודה, מקום ביצוע העבודה או אופן ביצוע העבודה מסכנים את האישה בשל היותה בהיריון, או את עובריה, לפי אישור רפואי בכתב, ולא נמצאה לה עבודה חלופית מתאימה על ידי מעבידה;
- (3) בסעיף 61, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:
- "(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), לא תישלל זכותה של מבוטחת לגמלה לשמירת היריון לפי סימן זה בשל זכאותה לדמי מחלה לפי סעיף 7(ג)(1) לחוק עבודת נשים, ובלבד שלא ישולמו לה דמי מחלה וגמלה לשמירת היריון בעד אותה תקופה."
16. תחילתו של חוק זה 30 ימים מיום פרסומו (להלן – יום התחילה).
17. (א) סעיפים 6(11), 7(2ג), 7א, 8, 9(ג)(1), (א1) ו־3), לחוק העיקרי, כנוסחם בסעיפים 5(5), 3(2), 4, 5 ו־6(2) לחוק זה, וסעיף 49(ה) לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 15 לחוק זה, יחולו לגבי עובר שיום הלידה של ילדו חל ביום התחילה ואילך.
- (ב) סעיף 7(ג)(1) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 3(1)(ב) לחוק זה, יחול לגבי עובדת שיום הלידה של ילדה חל ביום התחילה ואילך.
- (ג) סעיף 58 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בסעיף 15(2) לחוק זה, יחול על מי שהגישה תביעה לגמלה לשמירת היריון ביום התחילה ואילך.

18. כל עוד לא נקבעו טפסים לפי פסקאות (א1) ו-(ב1) של סעיף 7(ג) לחוק העיקרי, בנוסחו הוראת מעבר בסעיף 3(א1) לחוק זה, עובדת תהא רשאית להיעדר מעבודתה אם אישר רופא בכתב כי התקיימו התנאים הקבועים בפסקאות האמורות.

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

אליהו ישי
שר התעשייה המסחר והתעסוקה

שמעון פרס
נשיא המדינה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

חוק עבודת נשים (תיקון מס' 40), התשס"ז-2007*

1. בחוק עבודת נשים, התשי"ד-1954 (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 9, אחרי סעיף קטן תיקון סעיף 9 (ב) יבוא:

"(ב1) (1) לעניין עובדת של קבלן כוח אדם המועסקת אצל מעסיק בפועל במשך שישה חודשים לפחות, יחולו הוראות אלה:

(א) לא יגרום מעסיק בפועל לכך שקבלן כוח אדם יפטר עובדת בהיריון בניגוד להוראות סעיף זה;

(ב) פוטרה עובדת בהיריון בניגוד להוראות סעיף זה, חוקה היא שהמעסיק בפועל הוא שגרם לפיטורים, אלא אם כן הוכיח אחרת;

(ג) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש הן בידי המעסיק בפועל והן בידי קבלן כוח האדם.

(2) הוראות סעיף קטן זה באות להוסיף על החובות והאיסורים החלים על קבלן כוח אדם כמעביד לפי כל דין.

(3) בסעיף קטן זה, "מעסיק בפועל" ו"קבלן כוח אדם" – כהגדרתם בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996²."

2. בסעיף 14 לחוק העיקרי, אחרי פסקה (6) יבוא:

"(א6) גרם לפיטורי עובדת של קבלן כוח אדם בהיותה בהיריון, בניגוד להוראות סעיף 9(ב1);"

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

אליהו ישי
שר התעשייה המסחר והתעסוקה

שמעון פרס
נשיא המדינה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

* התקבל בכנסת ביום י' באב התשס"ז (25 ביולי 2007); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק – הכנסת 100, מיום י"ג בחשוון התשס"ו (15 בנובמבר 2005), עמ' 26.

¹ ס"ח התשי"ד, עמ' 154; התשס"ו, עמ' 436.

² ס"ח התשנ"ו, עמ' 201.

חוק הגבלת העישון במקומות ציבוריים (תיקון מס' 2), התשס"ז-2007*

1.	שינוי שם החוק	בחוק הגבלת העישון במקומות ציבוריים, התשמ"ג-1983 (להלן – החוק העיקרי), בשם החוק, במקום "הגבלת" יבוא "למניעת" ואחרי "ציבוריים" יבוא "והחשיפה לעישון".
2.	תיקון סעיף 1	בסעיף 1(ב) לחוק העיקרי, במקום "סיגרייה, סיגרילה, סיגר או מקטרת כשהם דלוקים" יבוא "כל מוצר טבק או כלי לעישונו כשהם דלוקים; בחוק זה, "מוצר טבק" – כהגדרתו בחוק הגבלת הפרסומת והשיווק של מוצרי טבק, התשמ"ג-1983 ² .
3.	הוספת סעיף 1א	אחרי סעיף 1 לחוק העיקרי יבוא: "מטרה 1א. מטרתו של חוק זה למנוע את העישון במקומות ציבוריים ואת חשיפת הציבור לעישון, הגורמת למוות, למחלות ולנכות." בסעיף 2(א) לחוק העיקרי, אחרי "מקום ציבורי" יבוא "כבעלים, כשוכר או בכל אופן אחר (להלן – המחזיק)".
4.	תיקון סעיף 2	בסעיף 2(א) לחוק העיקרי, אחרי "מקום ציבורי" יבוא "כבעלים, כשוכר או בכל אופן אחר (להלן – המחזיק)".
5.	הוספת סעיפים 2א ו-2ב	אחרי סעיף 2 לחוק העיקרי יבוא: "חובות המחזיק של 2א. (א) המחזיק של מקום ציבורי חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיף 1(א) ו-1(ב) בתחום המקום הציבורי שבהחזקתו. (ב) יראו את המחזיק של מקום ציבורי כמי שמילא אחר הוראות סעיף קטן (א), אם הוכיח כי עשה את כל אלה: (1) פנה לאדם המעשן או המחזיק סיגרייה, סיגרילה, נרגילה, סיגר או מקטרת כשהם דלוקים במקום ציבורי, בין בעצמו ובין באמצעות אחר מטעמו, לחדול מהמעשה האסור או נקט אמצעים סבירים כדי להבטיח מניעת עבירות לפי סעיף 1(א) ו-1(ב); (2) התלונן, בין בעצמו ובין באמצעות אחר מטעמו, בפני המפקח כמשמעותו בסעיף 7, על הפרת הוראות סעיף 1(א) או (ב), או עשה מאמץ סביר לעשות כן, אם על אף פעולתו כאמור בפסקה (1), נמשכה הפרת הוראה מההוראות האמורות. (ג) כל רשות מקומית תפרסם באתר האינטרנט שלה או בדרך אחרת, מספר טלפון שיהיה פעיל 24 שעות ביממה, לצורך הגשת תלונה למפקח לפי סעיף קטן (ב)(2). איסור הצבת מאפרה 2ב. המחזיק של מקום ציבורי, לא יציב מאפרה במקום ציבורי שבהחזקתו, בהתאם למפורט בתוספת; בסעיף זה, "מאפרה" – כלי המיועד לשמש להשלכת אפר ושיירי מוצרי טבק לתוכו".
6.	ביטול סעיף 3	סעיף 3 לחוק העיקרי – בטל.
7.	תיקון סעיף 4	בסעיף 4 לחוק העיקרי –

* התקבל בכנסת ביום י' באב התשס"ז (26 ביולי 2007); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק – הכנסת 138, מיום ט"ז באדר התשס"ז (6 במרס 2007), עמ' 104.
1 ס"ח התשמ"ג, עמ' 148; התשס"ה, עמ' 992.
2 ס"ח התשמ"ג, עמ' 38.

- (1) בסעיף קטן (א), במקום הסיפה החל במילים "סעיף 1" יבוא "סעיפים 1 ו-2ב, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977³ (בחוק זה – חוק העונשין).";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום הסיפה החל במילים "סעיף 2" יבוא "סעיפים 2 ו-2א, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין".
8. במקום סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא:
- "אחריות נושא
משרה בתאגיד
5. (א) נושא משרה בתאגיד שהוא המחזיק של מקום ציבורי (בסעיף זה – תאגיד), חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי סעיפים 2, 2א ו-2ב בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין; בסעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על ניהול כוח האדם בתאגיד.
- (ב) נעברה עבירה לפי סעיף 2, 2א או 2ב, בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חוקה היא כי נושא משרה הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח שעשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.
- שיעורי קנסות
- 5א. על אף הוראות סעיף 221(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982⁴, רשאי שר המשפטים, בהסכמת שר הבריאות, לקבוע שיעור קנס העולה על סכום הקנס הקבוע בסעיף האמור לעבירה לפי חוק זה שנקבעה כעבירת קנס, ובלבד שסכום הקנס לא יעלה על עשרה אחוזים מסכום הקנס המרבי הקבוע לאותה עבירה".
9. אחרי סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:
- "מפקחים של
רשות מקומית
- 6א. (א) ראש רשות מקומית יסמיך עובדים ברשות המקומית כמפקחים לענין חוק זה.
- (ב) רשות מקומית תדווח לשר הבריאות, במהלך חודש ינואר בכל שנה, על פעולות הפיקוח שנקטה בשנה שקדמה לה, לרבות מספר המפקחים שהוסמכו לפי סעיף קטן (א), לצורך דיווח שר הבריאות לפי סעיף 2 לחוק חובת דיווח בדבר הנזקים הבריאותיים הנגרמים מעישון מוצרי טבק, התשס"א-2000⁵.
10. בסעיף 8(ב) לחוק העיקרי, במקום "המחזיק למעשה של מקום המפורט בפסקאות 1, 2, 4 ו-5 של התוספת" יבוא "המחזיק של מקום המפורט בתוספת".
11. בסעיף 11 לחוק העיקרי, במקום "סעיף 2(א)" יבוא "סעיפים 2(א), 2א ו-2ב", ובסופו יבוא "למעט על כוחות הביטחון כמפורט להלן, ואולם הוראות לפי הסעיפים האמורים, ייקבעו בשינויים המחויבים, לענין –

³ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁴ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

⁵ ס"ח התשס"א, עמ' 74.

- (1) צבא הגנה לישראל – בפקודות הצבא, כהגדרתן בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955⁶;
- (2) משטרת ישראל – בפקודות משטרת ישראל כהגדרתן בפקודת המשטרה (נוסח חדש), התשל"א-1971⁷;
- (3) שירות בתי הסוהר – בפקודות השירות כהגדרתן בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971⁸;
- (4) יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה או משרד הביטחון, שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה – בהוראות פנימיות;
- (5) מפעלים הנכללים בצו שהוציא שר הביטחון לפי פרט 3 לתוספת הראשונה בחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח-1998⁹ – בהוראות פנימיות.
12. בתוספת לחוק העיקרי, בפרט 11, אחרי "כל בית אוכל" יבוא "בית משקה, מועדון, דיסקוטק או מקום אחר שבו עיסוקיו הגשת מזון או משקאות".
13. תחילתו של חוק זה שלושה חודשים מיום פרסומו.

תיקון התוספת

תחילה

יעקב בן-יזרי
שר הבריאות

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

⁶ ס"ח התשט"ו, עמ' 171.

⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 17, עמ' 390.

⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459.

⁹ ס"ח התשנ"ח, עמ' 348.